

Pět proměnných určujících naši budoucnost

zvedavec.news/komentare/2024/01/9954-pet-promennych-urcujicich-nasi-budoucnost.htm

Pepe Escobar

27.1.2024 Komentáře Témata: USA, Analýza, NATO, Banksteři, Korporační kapitalismus, Třetí světová válka, Válka o dolar 1317 slov

Koncem 30. let, kdy byla v plném proudu druhá světová válka, a jen několik měsíců před svým zavražděním, měl Leon Trockij již představu o tom, co bude budoucí Říše chaosu dělat.

„Pro Německo to byla otázka 'organizace Evropy'. Spojené státy musí 'zorganizovat' svět. Dějiny staví lidstvo tváří v tvář sopečné erupci amerického imperialismu... Pod tou či onou záminkou a heslem Spojené státy zasáhnou do obrovského střetu, aby si udržely svou světovládu.“

Všichni víme, co následovalo. Nyní se nacházíme pod novou sopkou, kterou nedokázal identifikovat ani Trockij: upadající Spojené státy čelí rusko-čínské „hrozbě“. A celá planeta je opět ovlivněna významnými tahy na geopolitické šachovnici.

Straussovi neoconi v čele zahraniční politiky USA se nikdy nemohli smířit s tím, že Rusko-Čína povede k multipolárnímu světu. Zatím máme věčný expanzionismus NATO jako jejich strategii k oslabení Ruska a Tchaj-wan jako jejich strategii k oslabení Číny.

Přesto v posledních dvou letech krutá zástupná válka na Ukrajině jen urychlila přechod k multipolárnímu světovému řádu řízenému Eurasíí.

S nepostradatelnou pomocí profesora Michaela Hudsona si stručně zrekapitulujme 5 klíčových proměnných, které podmiňují současný přechod.

Poražení si nediktují podmínky

1.Patová situace: To je nový, obsedantní narativ USA o Ukrajině – na steroidech. Tváří v tvář nadcházejícímu, kosmickému ponížení NATO na bojišti musely Bílý dům a ministerstvo zahraničí – doslova – improvizovat.

Moskvu to však nijak neohromilo. Kreml už dávno stanovil podmínky: totální kapitulace a žádná Ukrajina jako součást NATO. „Vyjednávat“ z ruského pohledu znamená tyto podmínky přijmout.

A pokud se rozhodující síly ve Washingtonu rozhodnou pro turbo-nabíjení Kyjeva zbraněmi nebo pro rozpoutání „těch nejohavnějších provokací s cílem změnit běh událostí“, jak tento týden tvrdil šéf SVR Sergej Naryškin, fajn.

Cesta, která nás čeká, bude krvavá. V případě, že obvyklí podezřelí odstaví populárního Zalužného na vedlejší kolej a do čela ozbrojených sil Ukrajiny dosadí Budanova, bude AFU pod totální kontrolou CIA – a nikoli generálů NATO, jak je tomu dosud.

To by mohlo zabránit vojenskému převratu proti zpocené loutce v mikině v Kyjevě. Přesto budou věci ještě mnohem ošklivější. Ukrajina přejde na totální guerillu, která bude mít jen dva cíle: útočit na ruské civilisty a civilní infrastrukturu. Moskva si je samozřejmě plně vědoma tohoto nebezpečí.

Mezitím se v několika zeměpisných šířkách objevují tlachavé nadsázky, které naznačují, že NATO se možná dokonce připravuje na rozdělení Ukrajiny. Ať už to bude mít jakoukoli podobu, poražení si nediktují podmínky: To dělá Rusko.

Co se týče politiků EU, ti podle očekávání propadají naprosté panice, protože se domnívají, že po vytření Ukrajiny se Rusko stane pro Evropu ještě větší „hrozbou“. Nesmysl. Nejenže Moskvě může být úplně jedno, co si Evropa „myslí“; to poslední, co Rusko chce nebo potřebuje, je anexe pobaltské nebo východoevropské hysterie. Navíc i Jens Stoltenberg přiznal, že „NATO nevidí žádnou hrozbu ze strany Ruska vůči žádnému ze svých území“.

2. BRICS: „RUSKO JE PRO NÁS VELKOU HROZBOU: Od začátku roku 2024 je to Velký obraz: ruské předsednictví BRICS+ – což v překladu znamená urychlovač částic směrem k multipolaritě. Rusko-čínské strategické partnerství bude zvyšovat skutečnou produkci, a to hned v několika oblastech, zatímco Evropa se bude propadat do deprese, rozpoutané Dokonalou bouří zpětného úderu sankcí proti Rusku a německé deindustrializace. A to ještě zdaleka není konec, protože Washington také nařizuje Bruselu, aby sankce vůči Číně uplatňoval v celém spektru.

Jak to formuluje profesor Michael Hudson, nacházíme se přímo uprostřed „celého rozštěpení světa a obratu k Číně, Rusku, Íránu, BRICS“, které se spojily ve „snaze zvrátit, zrušit a vrátit zpět celou koloniální expanzi, k níž došlo v posledních pěti stoletích“.

Nebo, jak definoval ministr zahraničí Sergej Lavrov v Radě bezpečnosti OSN tento proces, kdy BRICS nechává západní tyrany za sebou, mění se světový řád je jako „rvačka na hřišti – kterou Západ prohrává“.

Sbohem, měkká síla

3. Osamělý císař: „Patová situace“ – ve skutečnosti prohraná válka – je přímo spojena s její kompenzací: Impérium ždímá a zmenšuje vazalskou Evropu. Ale i když vykonáváte téměř úplnou kontrolu nad všemi těmito relativně bohatými vazaly, nadobro ztrácíte globální Jih: když ne všechny jeho vůdce, tak rozhodně drtivou většinu veřejného mínění. Třešničkou na toxickém dortu je podpora genocidy, kterou v reálném čase sleduje celá planeta. Sbohem, měkká síla.

4. De-dolarizace: Všude na globálním Jihu si to spočítali: pokud Impérium a jeho vazalové z EU mohou prostě ukrást přes 300 miliard dolarů ruských devizových rezerv – špičkové jaderné/vojenské mocnosti – mohou to udělat komukoli a udělají to.

Klíčovým důvodem, proč je Saúdská Arábie, nyní člen BRICS 10, tak mírná v otázce genocidy v Gaze, je to, že její obrovské dolarové rezervy jsou rukojmím Hegemona.

A přesto se karavana vzdalující se od amerického dolaru bude v roce 2024 dále rozrůstat: to bude záviset na zásadních křížových jednáních uvnitř Euroasijské hospodářské unie (EAEU) a BRICS 10.

5. Zahrada a džungle: To, co Putin a Si v podstatě říkají globálnímu Jihu – včetně energeticky bohatého arabského světa – je zcela jednoduché. Pokud chcete zlepšit obchod a hospodářský růst, na koho se napojíte?

Takže jsme zpátky u syndromu „zahrady a džungle“ – poprvé ho vymyslel imperiální britský orientalista Rudyard Kipling. Z metafory „zahrady a džungle“ vychází jak britský koncept „břemene bílého muže“, tak americký koncept „Manifest Destiny“.

NATOstan, a to sotva celý, má být zahradou. Globální Jih je džunglí. Znovu Michael Hudson: za současného stavu džungle roste, ale zahrada neroste, „protože její filozofií není industrializace. Její filozofií je vytvářet monopolní rentu, to znamená rentu, kterou vytváříte ve spánku, aniž byste vytvářeli hodnoty. Máte pouze privilegium práva vybírat peníze za monopolní technologii, kterou máte.“

Rozdíl oproti všem těm desetiletím předtím, kdy byl imperiální oběd zdarma, je nyní v „obrovském přesunu technologického pokroku“, a to ze Severní Ameriky a USA do Číny, Ruska a vybraných uzlů v Asii.

Věčné války. A žádný plán B

Zkombinujeme-li všechny tyto varianty – pat; BRICS; osamělý císař; de-dolarizace; zahrada a džungle – při hledání nejpravděpodobnějšího scénáře do budoucna, snadno zjistíme, že jediným „výchoziskem“ pro impérium zahnané do kouta je, jak jinak, výchozí modus operandi: Forever Wars.

A to nás přivádí k současné americké letadlové lodi v západní Asii, která se naprosto vymkla kontrole, avšak je stále podporována Hegemonem a směřuje k válce na více frontách proti celé Ose odporu: Palestina, Hizballáh, Sýrie, irácké milice, Ansarullah v Jemenu a Írán.

V jistém smyslu se vracíme do doby bezprostředně po 11. září, kdy neoconům ve skutečnosti nešlo o Afghánistán, ale o invazi do Iráku: nejen o kontrolu nad ropou (což se jim nakonec nepodařilo), ale podle analýzy Michaela Hudsona „v podstatě o vytvoření americké zahraniční legie v podobě ISIS a al-Káidy v Iráku“. Nyní „má Amerika dvě armády, které používá k boji na Blízkém východě, zahraniční legii ISIS/al-Káidy (arabsky mluvící zahraniční legii) a Izraelce“.

Hudsonova intuice, že ISIS a Izrael jsou paralelní armády, je k nezaplacení: obě bojují proti Ose odporu a *nikdy* (kurzíva moje) nebojují proti sobě navzájem. Straussův neokonzervativní plán, jakkoli je laciný, je v podstatě variantou „boje do posledního Ukrajince“: „bojovat do posledního Izraelce“ na cestě ke svatému grálu, kterým je bombardovat, bombardovat, bombardovat Írán (copyright John McCain) a vyprovokovat změnu režimu.

Stejně jako tento „plán“ nefungoval v Iráku nebo na Ukrajině, nebude fungovat ani proti Ose odporu.

To, co Putin, Si a Raisi vysvětlují globálnímu Jihu, ať už explicitně, nebo zcela nenápadně, je, že se nacházíme přímo v jádru civilizační války.

Michael Hudson udělal hodně pro to, aby tento epický boj převedl do praktické roviny. Směřujeme k tomu, co jsem popsal jako techno-feudalismus – což je formát turbo-neoliberalismu usilujícího o rentu z umělé inteligence? Nebo směřujeme k něčemu podobnému, jako byly počátky průmyslového kapitalismu?

Michael Hudson charakterizuje příznivý horizont jako „zvyšování životní úrovně namísto vnucování finanční přísnosti MMF na dolarový blok“: vymýšlení systému, který by nemohly ovládat velké finance, velké banky, velká farmacie a to, co Ray McGovern památně nazval MICIMATT (military-industrial-congressional-intelligence-media-academia-think tank complex). *Alea jacta est* (kostky jsou vrženy).

Five Variables Defining Our Future vyšel 25.1.2024 na ICH.

Známka 1.2 (hodnotilo 55)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

0 příspěvků
(0 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF